Kanuni Temsilciye Ödeme Emri

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu	28.01.2026	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2024/55	2026/12	6183 sayılı Kanun 55, 6183 sayılı Kanun 58, 2577 sayılı Kanun 49

ÖZET

Kanuni temsilci adına düzenlenen ödeme emrinde, dayanak olduğu belirtilen ödeme emirlerinin içeriğindeki amme alacaklarının takip konusu alacaklarla ilgili olmadığı tespit edilmiştir. Kurul, ödeme emrinin bu kısmında hukuka uygunluk bulunmadığı yönündeki ısrar kararını onamıştır.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/kanuni-temsilciye-odeme-emri-danistay-vddk-2026-12/ →

Karar metni

Adalet Bakanlığı Bedesten sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

DANIŞTAY VERGİ DAVA DAİRELERİ KURULU — Esas No: 2024/55,
Karar No: 2026/12 — Karar Tarihi: 28/01/2026

İSTEMİN KONUSU: Bölge İdare Mahkemesi Vergi Dava Dairesinin ısrar kararının temyizen incelenerek bozulması istenmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ

Dava konusu istem: Davacı adına kanuni temsilci sıfatıyla düzenlenen ödeme emrinin iptali istemiyle dava açılmıştır.

Vergi Mahkemesi kararı:

i. Ödeme emrinin 64, 65 ve 66. sıra numaralı satırları ile tahsili talep edilen alacaklar yönünden: Ara kararlar ile davalı idareden, bu satırlarla tahsili talep edilen vergi borçlarının asıl borçlu limited şirketten tahsiline yönelik ödeme emri tanzim edilip edilmediğine ilişkin bilgi ve belgeler istenmiştir. Ancak idarece sunulan bilgi ve belgeler arasında buna ilişkin bilgi ve belge bulunmadığı görülmüştür. Bu durumda asıl borçlu şirket adına ödeme emri düzenlenip düzenlenmediği, düzenlendiyse usulüne uygun olarak tebliğ edilip edilmediği gibi hususlar incelenemediğinden ödeme emrinin değinilen kısmında hukuka uygunluk görülmemiştir.

ii. Diğer satırlar yönünden: Bu borçların tahsili için asıl borçlu şirket adına tanzim edilen ödeme emirlerinin muhtelif tarihlerde e-tebligat yoluyla tebliğ edildiği, asıl borçlu şirket hakkında gerekli mal varlığı araştırması yapılarak vergi borcunun tahsil edilemediğinin ortaya konulduğu ve olayda zamanaşımının bulunmadığı anlaşılmıştır. Dolayısıyla ödeme emrinin bu kısmında hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

iii. Karar sonucu: Mahkeme, ödeme emrinin 64, 65 ve 66. sıra numaralı satırları yönünden davanın kabulüne, diğer satırları yönünden davanın reddine karar vermiştir.

Bölge İdare Mahkemesi Vergi Dava Dairesi, kararın usul ve kanuna uygun olduğu gerekçesiyle istinaf istemini reddetmiştir.

Danıştay Dördüncü Dairesinin 27/04/2023 tarih ve E:2020/532, K:2023/2342 sayılı kararı: Davanın kısmen reddine ilişkin hüküm fıkrası temyiz edilmeksizin kesinleştiğinden uyuşmazlık, ödeme emrinin 64, 65 ve 66 sıra numaralı satırlarına ilişkindir. Davalı idare tarafından ara kararlar üzerine asıl borçlu şirket adına ödeme emirlerinin düzenlenip e-tebligat yoluyla tebliğ edildiğine ilişkin bilgi ve belgelerin dosyaya ibraz edildiği görülmüştür. Dolayısıyla mevcut belgeler değerlendirilmek suretiyle karar verilmesi gerekmektedir. Daire bu gerekçeyle kararı bozmuştur.

Bölge İdare Mahkemesi Vergi Dava Dairesinin ısrar kararı: Dava konusu ödeme emrinin 64, 65 ve 66 sıra numaralı satırları ile 2011 yılının Aralık dönemine ilişkin 14.328,00 TL tutarında katma değer vergisi, aynı tutarda vergi ziyaı cezası ve 14.041,44 TL gecikme faizinin tahsili talep edilmektedir. Asıl amme borçlusu adına düzenlenen ve dayanak olduğu belirtilen ödeme emrinin 4, 5, 6. sıra numaralı satırları ile tahsili talep edilen alacakların 2011 yılının Aralık dönemine ilişkin 65.072,21 TL katma değer vergisi, aynı tutarda vergi ziyaı cezası ve 58.304,70 TL gecikme faizi olduğu anlaşılmaktadır. Diğer dayanak ödeme emriyle ise asıl borçlu şirketten 2017 yılının Kasım dönemine ilişkin 33,90 TL damga vergisinin tahsilinin talep edildiği görülmektedir. Dolayısıyla asıl amme borçlusu adına düzenlenen ve dayanak olduğu belirtilen ödeme emirleri içeriği amme alacaklarının, dava konusu ödeme emrinin 64, 65 ve 66 sıra numaralı satırlarında yer alan amme alacakları ile alakalı olmadığı anlaşıldığından ödeme emrinin değinilen kısmında hukuka uygunluk bulunmamaktadır. Vergi Dava Dairesi bu gerekçeyle ısrar etmiştir.

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI: Dava konusu ödeme emrinin hukuka uygun olduğu belirtilerek ısrar kararının bozulması gerektiği ileri sürülmektedir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME: Bölge idare mahkemelerinin nihai kararlarının temyizen bozulması, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı halinde mümkündür. Temyizen incelenen karar usul ve hukuka uygun olup dilekçede ileri sürülen iddialar, kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

KARAR SONUCU:

1- Davalının temyiz isteminin REDDİNE,

2- Bölge İdare Mahkemesi Vergi Dava Dairesinin ısrar kararının ONANMASINA,

28/01/2026 tarihinde oybirliğiyle kesin olarak karar verildi.